Người Việt tại Wichita thời 1975 -1978

Bài 6 - Ngày 17.03.2018

- Năm 1978 (tt. 1)

*** Vận động xin cho các gia đình ly tán được đoàn tụ**

Nguyện vọng đoàn tụ gia đình, không chỉ xuất phát riêng với nhóm " độc-thân-tại-chỗ" như đã viết trước đây, mà còn có thêm hàng chục người từ nhiều tiểu bang khác di chuyển đến, họ cũng mong muốn xin chính phủ cho thân nhân của họ được đoàn tụ. Về trường hợp vợ chồng đầy đủ có mặt tại Mỹ, nhưng con cái còn nhỏ kẹt lại tại Việt Nam có trên chục gia đình, họ cũng mong ước làm sao cho con cái của họ được đến Mỹ...

Qua các buổi họp mặt cuối tuần với nhiều nhóm, khi bàn về việc vận động xin cho các gia đình ty tán được đoàn tụ, một vài người cho rằng bên Cali, bên Texas, hay bên Hoa Thịnh Đốn người ta đông, người ta không vận động, còn mình ở thành phố nhỏ này thì liệu có hy vọng gì, sợ là công dã tràng... Cũng có câu hỏi nêu ra về sự hăng say của người viết, rằng có phải là mượn cớ để kiếm danh hay kiếm chức chủ tịch... (người viết cùng gia đình đầy đủ 4 người, định cư tại Wichita từ ngày 23.06.1975).

Như đã viết :*" ..., **chuyện nghi ngờ là chuyện thường tình**, vì sau chiến tranh **niềm tin của người Việt đã bị thui chột,** không tin vào các lời nói suông, không tin vào các lời hứa hẹn " ba bò chín trâu" ...mà chỉ muốn nhìn thấy việc làm thực tế,..."* (bài 1)

Anh em nêu lên các khó khăn, nghi ngờ, không phải là vô lý, bởi thế, để làm an lòng những người trong hoàn cảnh, hầu cùng tiếp tay vào cuộc vận động đoàn tụ. Người viết đi Cali nhân cuộc tập họp đầu tiên của người tị nạn tại Nam Cali vào ngày 30.4.1977, do LM Đỗ Thanh Hà tổ chức, để tìm hiểu tình hình tại chỗ, vì *" thà rằng thắp lên ngọn đèn cầy, còn hơn ngồi đó mà nguyền rủa bóng đêm"*. Nhưng khi đối diện với đám đông tại Nam Cali, mắt thấy tai nghe, nhiều đề tài được các diễn giả thay nhau lên khán đài hô hào ..., nhưng lại không nêu ra được việc làm cụ thể, để kêu gọi đồng bào tiếp tay phục vụ nguyện vọng thiết thực

liên quan đến cuộc sống...*(thời gian 30.04.1977 tình trạng cư trú của người Việt còn mang qui chế tạm dung).*   Cho nên một năm sau ngày đi Cali...

Ngày 30.04.1978, nhân kỷ niệm 3 năm ngày bỏ nước ra đi (30.04 1975), người viết dự tính tổ chức một cuộc họp mặt nhằm kêu gọi đồng bào toàn bang Kansas về tham dự, để cùng nêu thỉnh nguyện, ngõ hầu xin cho các gia đình ly tán được đoàn tụ. Công việc qủa là phức tạp và khó khăn, để hoàn thành việc đạo đạt nguyện vọng đoàn tụ, cần tiến hành nhiều giai đoạn. Vì là việc chung, không phải là việc của một nhóm người, nhất là số người có gia đình đầy đủ chiếm số đông. Để tránh bớt sự chống đối, và tránh bị cho là **coi thường sự hiểu biết** của đồng bào, việc đầu tiên là **phải trưng cầu ý kiến** trước khi tiến hành ...

Qua bản tin *Thông báo số 4/78 ngày 06.04.1978* trong thư thăm dò ý kiến đồng bào, có đoạn văn viết như sau :
"
*BA NĂM MÒN MỎI **TRÔNG, CHỜ,***
NGƯỜI CÙNG RUỘT THỊT LÀM NGƠ SAO ĐÀNH.

TRÔNG *ai: Vợ, chồng, con cái, cha mẹ...*
CHỜ *gì   : ĐOÀN TỤ.*

Ngày 10.04.1977 tại hội trường Mt Carmal school... nhất loạt mỗi người 1 lá thư gửi nhà cầm quyền xin qui chế thường trú... Có được kết qủa này là do sự quyết tâm và đoàn kết của mọi người. ...

Chả nhẽ chúng ta cứ mãi thụ động, đã 3 năm rồi đã có ai trả lời cho chúng ta biết NGÀY ẤY CÓ ĐOÀN TỤ. ...Tại sao chúng ta không hỏi ngay nhà cầm quyền BAO GIỜ CÁC ÔNG CHO CHÚNG TÔI ĐOÀN TỤ?

Chúng ta hỏi được không? Xin thưa được, ai đánh thuế, ai bỏ tù khi đặt câu hỏi này. Nếu có bị tù tội thì chính kẻ viết lời van xin này sẽ đi tù trước.

Chúng ta hỏi được không? Xin thưa được, dễ mà, kinh nghiệm có sẵn, lại mỗi người 1 lá thư gửi đi như năm qua. Nhưng không dễ nếu chỉ có người của Kansas, mà phải cần có những người tỵ nạn trên toàn nước

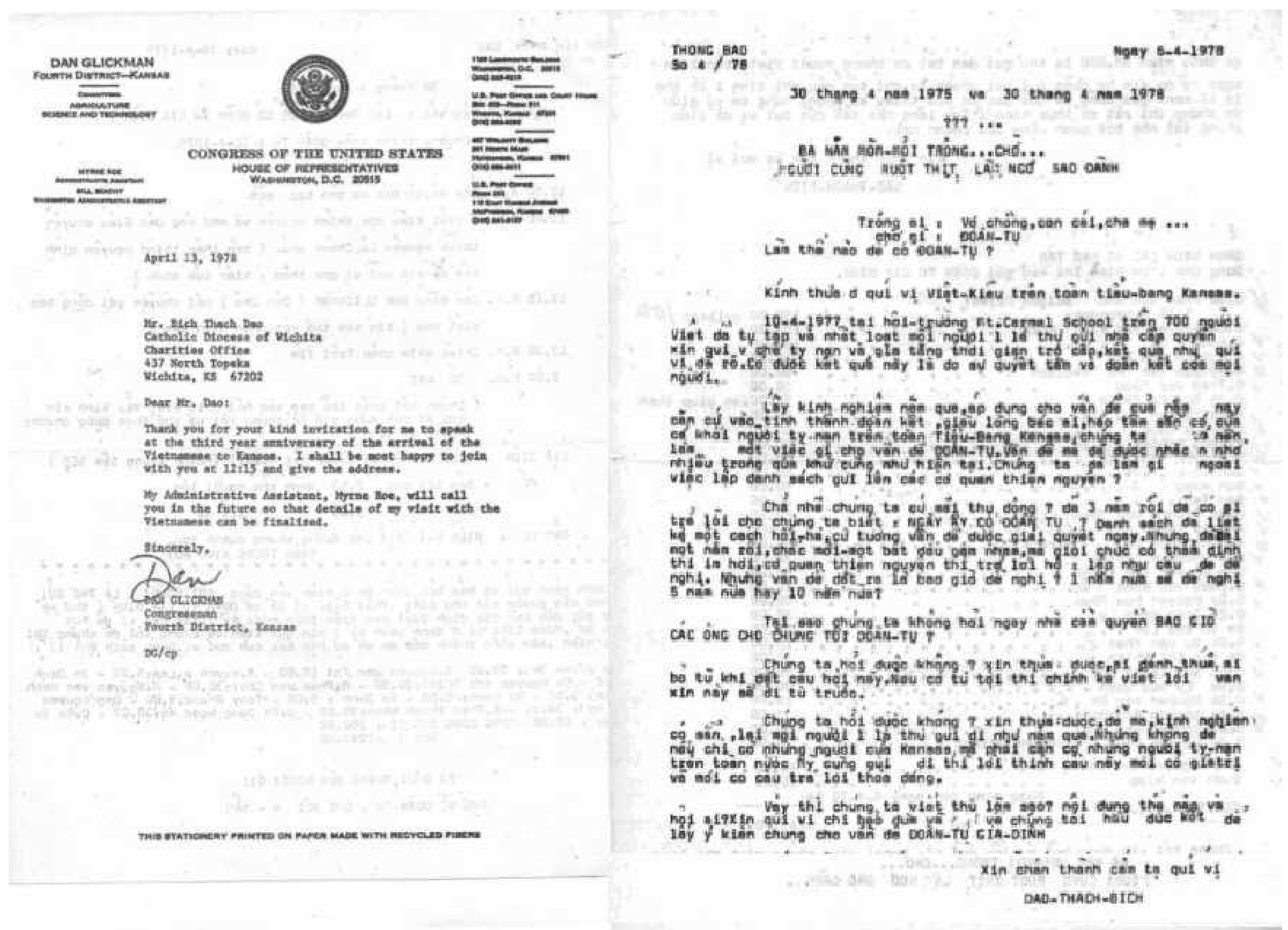
Mỹ cùng gửi đi, thì lời thỉnh cầu mới có giá trị, và mới có câu trả lời thỏa đáng.

*Vậy thì chúng ta viết thư làm sao, nội dung thế nào và **hỏi ai**? Xin qúi vị chỉ bảo dùm và gửi về, chúng tôi đúc kết để lấy ý kiến chung cho vấn đề ĐOÀN TỤ GIA ĐÌNH. "*

Trong việc chuẩn bị cho ngày phát động, về việc *"**hỏi ai**"*, người viết mời Dân Biểu Liên bang Dan Glickman (đơn vị 4th Kansas) tham dự. Trong thư trả lời ngày 13.04.1978, ông Dân Biểu xác nhận đến tham dự " *I shall be most happy to join with you at 12:15 and give the address"* tổ chức vào ngày 30.04.1978. Kèm bản chụp thơ của ông Dân Biểu, và copy thư trưng cầu ý kiến ngày 06.04.1978.

Còn tiếp

DV

DAN GLICKMAN
FOURTH DISTRICT—KANSAS

CONGRESS OF THE UNITED STATES
HOUSE OF REPRESENTATIVES
WASHINGTON, D.C. 20515

April 13, 1978

Mr. Bich Thach Dao
Catholic Diocese of Wichita
Charities Office
437 North Topeka
Wichita, KS 67202

Dear Mr. Dao:

Thank you for your kind invitation for me to speak at the third year anniversary of the arrival of the Vietnamese to Kansas. I shall be most happy to join with you at 12:15 and give the address.

My Administrative Assistant, Myrna Roe, will call you in the future so that details of my visit with the Vietnamese can be finalized.

Sincerely,

Dan Glickman
Congressman
Fourth District, Kansas

DG/cp

THIS STATIONERY PRINTED ON PAPER MADE WITH RECYCLED FIBERS

THONG BAO
So 4 / 78

Ngay 6-4-1978

30 thang 4 nam 1975 va 30 thang 4 nam 1978

??? ...

BA NĂM MỎN-MỎI TRÔNG...CHỜ...
NGUỜI CÙNG RUỘT THỊT, LẠI NGỠ SAO ĐÀNH

Trông ai : Vợ chồng, con cái, cha mẹ ...
chờ gì : ĐOÀN-TỤ
Làm thế nào để có ĐOÀN-TỤ ?

Kính thưa quí vị Việt-Kiều trên toàn tiểu-bang Kansas.

10-4-1977 tại hội-trường Mt.Carmel School trên 700 người Việt đã tụ tập và nhất loạt mỗi người 1 lá thư gửi nhà cầm quyền xin gửi v chế tỵ nạn và gia tăng thời gian trợ cấp, kết quả như quí vị đã rõ. Có được kết quả này là do sự quyết tâm và đoàn kết của mọi người.

Lấy kinh nghiệm năm qua, áp dụng cho vấn đề của năm nay căn cứ vào tinh thần đoàn kết, giàu lòng bác ái, hào tâm sẵn có của cả khối người tỵ-nạn trên toàn Tiểu-Bang Kansas, chúng ta [illegible] năm, làm một việc gì cho vấn đề ĐOÀN-TỤ. Vấn đề mà đã được nhắc nhở nhiều trong quá khứ cũng như hiện tại. Chúng ta đã làm gì ngoài việc lập danh sách gửi lên các cơ quan thiện nguyện ?

Chả nhẽ chúng ta cứ mãi thụ động ? đã 3 năm rồi đã có ai trả lời cho chúng ta biết « NGÀY ẤY CÓ ĐOÀN TỤ ? Danh sách đã liệt kê một cách hối-hả, cứ tưởng vấn đề được giải quyết ngay. Nhưng đã hơn một năm rồi, chắc mối-mọt bắt đầu gặm nhấm, mà giới chức có thẩm định thì im hơi, cơ quan thiện nguyện thì trả lời họ : lập nhu cầu đề nghị. Nhưng vấn đề đặt ra là bao giờ đề nghị ? 1 năm nữa sẽ đề nghị 5 năm nữa hay 10 năm nữa?

Tại sao chúng ta không hỏi ngay nhà cầm quyền BAO GIỜ CÁC ÔNG CHO CHÚNG TÔI ĐOÀN-TỤ ?

Chúng ta hỏi được không ? xin thưa: được, ai dám thưa ai bỏ tù khi đặt câu hỏi này. Nếu có tù tội thì chính kẻ viết lời văn xin này sẽ đi tù trước.

Chúng ta hỏi được không ? xin thưa: được, đã mở kinh nghiệm có sẵn, lại mỗi người 1 lá thư gửi đi như năm qua. Nhưng không để này chỉ có những người của Kansas, mà phải cần có những người tỵ-nạn trên toàn nước Mỹ cùng gửi đi thì lời thỉnh cầu này mới có giá trị và mới có câu trả lời thỏa đáng.

Vậy thì chúng ta viết thư làm sao? nội dung thế nào và hỏi ai? Xin quí vị chỉ bảo dùm và [illegible] về chúng tôi hầu đúc kết để lấy ý kiến chung cho vấn đề ĐOÀN-TỤ GIA-ĐÌNH

Xin chân thành cảm tạ quí vị

DAO-THACH-BICH